

Een week lang vogelen op Lesbos

Roely Bos



Vogelwerkgroepleden kijken uit over de zoutpannen op Lesbos

Voor velen van ons staat Lesbos hoog op de verlanglijst. Al jarenlang is het eiland in het voorjaar favoriet onder vogelaars, en nu ook een eerste toevluchtsoord voor vluchtelingen die op hun treurige trek met rubberbootjes vanaf de Turkse kust de zeearm oversteken.

Veertien leden van de vogelwerkgroep Amsterdam gaan onder leiding van Mike Hirschler eind april 2015 via Athene (goed voor een Roodkeelpieper) naar Lesbos. In een busje en twee auto's rijden we van Mytilini naar Skala Kallonis, waar we hartelijk worden ontvangen in Hotel Malemi. In de avond horen we onze eerste boomkickers. Alle ochtenden geeft Mike ons de gelegenheid om zes uur te gaan vogelen, nog voor het ontbijt, en een tamelijk vast groepje mensen maakt daar gebruik



Grielen, Roodkeelpiepers en een Sporenkievit. Na het ontbijt en met een altijd verrassend lunchpakket op zak maken we autotochten over het eiland, waarbij we alle windstreken bezoeken. Twee gebieden met zoutpannen, waar we een keur aan waadvogels en steltjes treffen, aan de binnensee van Kallonis. Wat bergachtiger terrein in het noorden bij Petra, waar we Ruppells Grasmus vinden, en vandaar langs de noordkust naar Skala Sikamineas. Langs de kust zien we kapotte rubberbootjes liggen, een trieste verwijzing naar de volksverhuizing die aan de gang is. Het is ook klauwierengebied, en we zien onze eerste en enige groep Bijeneters, hoog overtrekkend. Het is te koud geweest. De Balkanbergfluit en de Slechtvalk zitten tussen de rotspartijen in het binnenland.

Roofvogels zien we ook in het westen van het eiland.

Slangenarenden, Arendbuizerden, groepen Kleine Torenvalken en Eleonora's Valken, en een prachtige Steppekiekendief. Over zee vliegen Yelkouanpijlstormvogels, de tippen van hun vleugels raken net de waterlijn niet. Op weg naar de westkust vinden we Wielewalen, en de enige Scharrelaar vliegt ons voorbij.

Op onze tochten zien we diverse Steenuiltjes, en we treffen het met de Dwergooruil waarvan er vier te zien en te horen zijn in een eucalyptusbosje ten noorden van Kalloni. In Skala Kallonis maakt 's avonds de nestelende Kerkuil vlieggrondjes boven zijn schoorsteen, een fascinerend gezicht. De riviertjes en het meertje van Mitochi staan garant voor Woudaapjes en Klein Waterhoentjes. In de buurt van Mitochi zit ook het nest van een Rotsklever, onwaarschijnlijk dicht bij de weg. De Turkse Boomklever zit heel wat verborgener, die is alleen met aanwijzingen te vinden in de bossen in het zuidoosten van het eiland.

Overal zijn inmiddels Zwartkopgorzen gearriveerd, en Bruinkeelortolanen roepen je op elk tochtje toe. Uiteindelijk blijken we, na zeveneneenhalve dag intensief vogelen, een gezamenlijke score te hebben van 150 vogelsoorten. Ik heb ze niet allemaal gezien, maar toch wel meer dan 90%. De duizenden foto's die ik heb gemaakt kosten me bij de bewerking minstens net zo veel tijd als de hele excursie heeft geduurd, maar dat is het allemaal waard. En Mike is wederom een geweldige reisleader geweest!



Dwergooruiltje bij Kalloni